

som skulle dækkes af Statskassen? Eller er det det ærede Medlems Tanke at fremkalde den Forestilling her i Tinget og andet Sted, at Kommissionens Formand har søgt at tilegne sig Dækning af Rejsseudgifterne baade hos Statslaansøgeren og Statskassen? Jeg tror ikke, at det Forhold er tilstrækkelig opklaret til, at det ærede Medlem med Føje kan staa op her i Tinget og udkaste en Anklage mod Amtskommissionen og specielt dens Formand paa det Grundlag, der her foreligger. Jeg kender ikke andet til den Sag, end hvad det ærede Medlem selv har overleveret mig, og jeg tør ikke staa op her i Tinget og sige, at det har sin Rigtighed alt, hvad det ærede Medlem har sagt. — Tværtimod! Imidlertid, det ærede Medlem knyttede hele denne Række Bemærkninger til Spørgsmaalet om Amtskommissionens Sammensætning, men her er jo kun Tale om Formanden, og han skal jo fremdeles vælges af Landbrugsministeren, saa i og for sig sker der jo ingen Forandring angaaende det Forhold, det ærede Medlem ankede over angaaende Kommissionsformandens Malkonduite.

Altsaa, jeg kan tage imod Ændringsforslag Nr. 2, og deraf følger, at jeg ikke kan tage imod Ændringsforslag Nr. 3, stillet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen).

Ændringsforslag Nr. 4 kan jeg tage imod. Det er en Sammen dragning af Ordene „Fæster, Forpagter eller Lejer“ til „Bruger“, og det er altsaa en sproglig, men ogsaa kun en sproglig Rettelse. Det er muligt, at man mener, det rækker videre end til det rent sproglige, men det gør det temmelig sikkert ikke.

At man som foreslaaet under Nr. 5 forandrer „Landarbejder“ til „Ansøger“, kan være meget praktisk og godt. Jeg accepterer det.

Ændringsforslag Nr. 6, stillet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), skal jeg ganske henstille til det høje Ting, men der er vel ikke nogen særlig Grund til at tro, at Tinget vil gaa mod de 14 Medlemmer og med det 15de. Jeg skal ikke paastaa, at det ikke kunde være lige saa godt at gaa ned til 45 Aar som at blive ved 50 Aar, men jeg antager, at naar det ærede Medlem ikke har kunnet faa sine Kolleger i Udvalget med sig, beror det paa, at man ikke fra deres Side kan erkende, at der er vundet noget ved at gøre den Forandring. Jeg skal derfor ganske henstille til det høje

Ting, om det vil følge det lille Mindretal eller det store Flertal. Det er ogsaa i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved første Behandling.

Ændringsforslag Nr. 7 angaar det omdebatterede Litra e. i § 3. Ærede Medlemmer ville erindre, at Lovforslaget, som jeg har fremlagt det, ændrer den bestaaende Lov, saa at man i Stedet for 5 Aars Ophold skulde have 6 Aars Ophold ved Landbrug, men til Gengæld maatte have 2 Aar uden Landbrugsarbejde foruden den Tid, der medgaar til Soldatertjeneste, uden at det kommer den jordlodsøgende til Last. Jeg tillader mig nu, det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) til Trods, at paa staa, at dette Forslag indeholder et Fremskridt fra det bestaaende, det er saa klart og ubestrideligt, som noget kan være. Men, som jeg sagde ved første Behandling, jeg har ikke det fjerneste imod at gaa til noget helt andet. Jeg har ikke noget imod, at det hele Litra stryges. Deraf følger, at jeg med Tilfredshed kan tage imod Ændringsforslag Nr. 7, hvorefter den paagældende skal have arbejdet mindst 4 Aar som Landarbejder efter sit 18de Aar. Men, som sagt, jeg kunde godt gaa saa vidt som til at stryge den hele Sætning, mere kan man billigtvis ikke forlange.

Ændringsforslag Nr. 8 vil jeg ikke tilraade, da Flertallet stiller sig, som det gør under Nr. 7.

Ejheller kan jeg tiltræde Ændringsforslag Nr. 9, at Landarbejderne kun under alle Forhold skulle have 500 Kr. uden Hensyn til, om Jordlodderne ere til 5, 6, 7 eller 8,000 Kr. Jeg tror, Lovgivningsmagten med fuld Føje kan hævde, at den, der vil have de Begunstigelser fra Staten, der bydes her — jeg tør sige i ret rigeligt Maal —, maa godtgøre, at han har Betingelser for at udnytte disse Begunstigelser, derved at han har sammensparet en Kapital, der er $\frac{1}{10}$ af den hele Ejendoms Værdi. Det maa vi fastholde bestemt og ubrydeligt. Derfor maa jeg ubetinget fra raade at indgaa paa det Forslag, der her er stillet under Nr. 9.

Ændringsforslag Nr. 10 vedrører § 4. Maa jeg minde om, hvad jeg ved første Behandling sagde om § 4. Jeg sagde om denne Bestemmelse: Vil man lade den staa, som den staar, kan man gøre det, og vil man ændre den, saaledes at man udvider Rammerne paa de forskellige Led, kan man ogsaa gøre det. Jeg kan tage mod Ændringsforslag til denne Paragraf, ja, endogsaa gaa med til helt at stryge den.